

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **B.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou A., so sídlom v B., v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát Mgr. J. B., proti povinnej **D. M.**, bývajúcej v M., o vymoženie 955,90 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 3 Er 186/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. augusta 2013 sp. zn. 23 CoE 52/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 955,90 EUR s príslušenstvom. Povinnosť povinnej zaplatiť jej vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom zo 6. marca 2009 sp. zn. B. (ďalej len „exekučný titul“) vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R., so sídlom v B.. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Senica o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Senica (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 1. októbra 2012 č. k. 3 Er 186/2009-16 exekučné konanie zastavil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z exekučného titulu vyplynulo, že povinná ním bola zaviazaná na peňažné plnenie z dôvodu nesplatenia úveru poskytnutého jej právnou predchodkyňou oprávnenej (P.) na základe zmluvy o úvere. S prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah zmluvy dospel k záveru, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a na vec treba preto aplikovať všeobecnú úpravu danú ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovská doložka

dohodnutá v predmetnej veci spôsobuje, že povinnej, majúcej v právnom vzťahu založenom zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa, je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnená podá žalobu na rozhodcovský súd. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že mu znemožňuje zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu, ak je začatý dodávateľom. Rozhodcovská doložka bola súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnená v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Povinná mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodcovský rozsudok z týchto dôvodov nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 19. augusta 2013 sp. zn. 23 CoE 52/2013 uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že ustanovenie § 45 Exekučného poriadku umožňuje exekučnému súdu skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v tomto ustanovení a to aj bez návrhu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade

s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 148/2013, 6 ECdo 152/2013, 6 ECdo 216/2013, 6 ECdo 262/2013, 6 ECdo 264/2013, 6 ECdo 322/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trov nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová